

АРТАМО́НОВ Михайло Іларіонович (Артамонов Михаил Илларионович; 23. 11(05. 12). 1898, с. Виголево, нині Твер. обл., РФ — 29, за ін. даними — 31. 07. 1972, Ленінград, нині С.-Петербург) — російський археолог. Д-р істор. н. (1941), професор (1935). Дійсний член Польс. АМ (1960). Закін. Ленінгр. університет (1924). Від 1925 працював у Держ. академії історії матеріал. культури (згодом Інститут історії матеріал. культури АН СРСР, пізніше Інститут археології АН СРСР): асп., від 1934 — старший науковий співробітник, 1937–39 — заступник директора, 1939–43 — директор, 1943–50 — зав. сектору; 1948–51 — проректор Ленінгр. університету (1949 — водночас завідувач кафедри археології); 1951–64 — директор Держ. Ермітажу. Почес. чл. Шотланд. товариства антикварів (1942). Вивчав мистецтво сх. слов'ян епохи Київ. держави, історію та культуру скіфів, хозар і слов'ян. Відновив видавництво Ермітажу (1958). Під його керівництвом створ. нову серію видань «Археологический сборник» Держ.

Ермітажу (відп. редактор 1–9 вип.)

Основні праці

Сокровища скифских курганов в собраниях Государственного Эрмитажа. Прага; Ленинград, 1966; Киммерийцы и скифы. Ленинград, 1974; Искусство скифов // Триста веков искусства. Искусство Европ. части СССР. Москва, 1976.

Рекомендована література

1. Фроянов И. Я., Дубов И. В., Носов Е. Н. М. И. Артамонов: (К 90-летию со дня рожд.) // Вест. Ленингр. университета. Сер. 2: История, языкознание, лит-ра. 1988. Вып. 4;
2. Мезенцева Г. Дослідники археології України: Енциклоп. слов.-довід. Чг., 1997.

Т. М. Лебединська

Бібліографічний опис:

Артамонов Михайло Іларіонович / Т. М. Лебединська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-43324>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).